

[H. P. Hansen.]

sker nu i de store Kommuner, men foruden dette kan man søge Bistand hos særligt sagkyndige eller interesserede Mænd og Kvinder, der har Forstaaelse og Interesse for den paagældende Opgave. Det gælder navnlig om Børneforsorgen, der tidligere har været overdraget til Værgeraadstilsyn, Plejebørnstilsyn o. s. v. Jeg tror, at man i stor Grad vil gøre Brug af den Viden og det Kendskab, disse Kvinder og Mænd har, og anmode de paagældende om at deltage i Arbejdet. Hvis man gør det, skal de have Ret til at deltage i det sociale Udvalgs Møder om de paagældende Sager, men de har ingen Stemmeret.

Det sociale Udvalg bliver det faste Grundlag for hele Administrationen; det sociale Udvalg, Kommunalbestyrelsen og højere Myndighed bliver de Organer, der skal administrere de her foreliggende Opgaver. Derfor har jeg ret udførligt nævnt dette sociale Udvalgs Sammensætning og Opgaver. Man kan ikke blade mange Sider i dette Lovværk uden at træffe paa en Henvisning til det sociale Udvalg. Derfor synes jeg, at man straks bør gøre sig klart, hvorledes det skal sammensættes, og hvilke Opgaver det har.

Med Hensyn til Sociallovens Formaal tror jeg man dristigt kan sætte som Overskrift, at den har til Formaal at værne og hjælpe, og det er da ikke urimeligt, at jeg i denne min Omtale begynder med Børnene. Det er Børnene, det ganske naturligt først gælder om, at man tager under Opsigt og Omsorg. Omsorgen for den opvoksende Slægt kan vel medføre Udgifter og endda meget betydelige Udgifter, men der er ingen Tvivl om, at en sund Børneslægt meget vel kan føre til store Besparelser i den kommende Tid paa den sociale Lovgivnings Omraade, og de sagkyndige, der har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, Læger og andre, mener da ogsaa at kunne slaa fast, at de Midler, der anvendes under Børnenes Opvækst, kommer igen og kommer igen med store Renter.

Det er jo ikke noget nyt, at man har Børneforsorg, men den har hidtil ikke været saa vidtgaaende, som den er flere andre Steder, og som det er ønskeligt, den kunde komme til at blive herhjemme. I Loven om Arbejde i Fabrikker er det for længst fast-

slaaet, at ingen kvindelig Arbejder maa optage Arbejdet i de Virksomheder, der henhører under denne Lovs Bestemmelser, i de første 4 Uger efter Nedkomsten, og hvis den paagældende ikke er i Stand til at klare sig selv uden at komme i Trang, skal der udbetales hende en Hjælp, uden at det har Fattighjælps Virkninger. Denne Hjælp udbetales i Provinsbyerne udenfor København gennem Hjelpekasserne, i København gennem Sygekasserne eller gennem velgørende Foreninger. I Fattiglovens § 44 er det for længst fastslaaet, at Jordemoderhjælp og Lægehjælp ikke har Fattighjælps Virkninger, naar den paagældende, forinden hun søger denne Hjælp, henvender sig til Jordemoderen eller Lægen derom.

Men i Lovforslaget om Folkeforsikring gaar man her videre. Der opstilles bestemte Regler for Hjælp til Mødre baade før og efter Fødselen, saaledes at den paagældende, hvis hun efter 14 Dages Forløb, hvor Sygehjælpen ophører, ikke er i Stand til at paatage sig sit Arbejde, kan faa udbetalt en Dagpengehjælp af forskellig Størrelse, efter som det er i København, Provinsbyerne eller paa Landet. Hvis Moderen af Hensyn til Diegivningen maa holde sig borte fra sit Arbejde indtil 6 Uger, kan denne Hjælp udbetales. Endelig kan der ydes diegivende Mødre Hjælp i Form af en Liter Mælk om Dagen i længere Tidsrum. Ogsaa de Kvinder, der ikke er Medlemmer af Sygekasser, kan der ydes Hjælp, ligesom der ogsaa, som jeg før nævnte, kan ydes Hjælp før Fødselen, hvis det kan godtgøres, at den paagældende ikke uden Fare for sig selv og Fosteret kan fortsætte sit Arbejde paa Fabrikken.

Der er, som jeg nævnte før, andre Steder, hvor man har mere vidtgaaende Regler end her, men det maa siges at være et betydelig Skridt fremad i den rigtige Retning.

Hvis det sociale Udvalg anser det for uforsvarligt, at en Fødsel foregaar i Hjemmet, kan Udvalget henvise vedkommende til et Fødehjem eller til et kommunalt Sygehus, hvor man har en Fødeafdeling. Der findes i Lovforslaget om den sociale Forsorg Regler for Godkendelse af kommunale Fødehjem, men det gøres ikke til Pligt for det offentlige at oprette saadanne Fødehjem. Man mente i det raadgivende